

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.170/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Patyi András a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes
(cím5.)

A felperes képviselője: Dr. Péter Csilla ügyvéd
(cím6.)

Az alperes: Agrárminiszter
(1055 Budapest, Kossuth tér 11.)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Kond Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: Dr. Kovács Kond
(cím7.)

A per tárgya: mezőgazdasági támogatás tárgyú közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Veszprémi Törvényszék 7.K.700.952/2020/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 7.K.700.952/2020/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes édesapja, néhai felperes 2016. október 13-án végintézkedés hátrahagyása nélkül hunyt el. A felperes 2017. május 12-én támogatási kérelmet nyújtott be a Magyar Államkincstárhoz (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2017. évi területalapú támogatás és zöldítés támogatás igénylése jogcímen.

[2] A közjegyző a 2017. július 3-án meghozott hagyatékátadó végzésben a hagyatékot a törvényes öröklés általános rendje szerint adta át az örökhagyó három gyermekének és a túlélő házastársának. A hagyatékátadó végzés a 2017. évi egységes kérelemmel indult területalapú támogatásról nem rendelkezett.

[3] Az elsőfokú hatóság a 2017. november 11-én meghozott 1903979617. számú döntésével 3.316.640 forint zöldítési támogatást, illetve a 2017. november 15-én meghozott 1904523738. számú döntésében 6.071.376 forint területalapú támogatást állapított meg néhai felperes (a továbbiakban: jogelőd) részére, mely támogatási összeget a 2017. július 3-án kelt hagyatékátadó végzés alapján a felperes részére a 2017. november 14-én és 2017. november 16-án kiadott végzéseiével átutalta. Ezt követően a kiutaló végzéseket felülvizsgálta és 2018. március 20-án kelt 1916495490 számú döntésével a felperest a korábban kiutalt 9.388.016 forint támogatási összeg visszafizetésére kötelezte. Döntését azzal indokolta, hogy a döntés meghozatalakor e jogcím tekintetében még nem állt rendelkezésre jogerős hagyatékátadó végzés, a felperes jogutódi minősége még nem nyert megállapítást, ily módon a kifizetés teljesítésére nem kerülhetett volna sor.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2019. május 25-én kelt AJF/2681/2019. számú végzésével a visszafizetésre kötelezést elrendelő végzést megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság jogszabálysértést követett el, amikor a visszakövetelésről úgy hozta meg a döntést, hogy a 2017. évi támogatásokkal kapcsolatban a jogutódlás kérdését nem tisztázta és a jogutódlással kapcsolatos tényállást sem indokolta meg.

[5] Az új eljárásban az elsőfokú hatóság a 2019. november 12-én kelt 3034432186 számú egybefoglalt határozatával a korábban kifizetett 9.388.016 forint támogatási összeg 75 %-a, azaz 7.041.012 Ft forint visszafizetésre kötelezte a felperest. A döntés indokolása szerint az új

eljárás során már rendelkezésre állt a 2017. évi támogatásokat rendező jogerős póthagyatékátadó végzés, mely szerint a 2017. évi támogatások a négy törvényes örököst 1/4-1/4-1/4-1/4 arányban illetik meg. Mindezek alapján a felperesnek az előrehozott kifizetésből csak 25% jár.

[6] A felperes az elsőfokú határozattal szemben fellebbezést nyújtott be, melynek folytán eljáró alperes a 2020. május 28-án meghozott EUJF/ 12892/2020. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú hatóság az alperesi döntés iránymutatásának megfelelően járt el, az új eljárásban tisztázta a 2017. évi támogatással kapcsolatos jogutódlás kérdését és a jogerős póthagyatékátadó végzés alapján helytállóan hozta meg határozatát, mely végzésből kitűnik, hogy kik és milyen arányban örökölnek. Utalt arra, hogy a felperes a mezőgazdasági, agrár-, vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási törvény) 45. § (9) bekezdése alapján vélelmezett örökösként benyújthatta a kérelmet, ez azonban nem jelenti azt, hogy a vélelmezett örökös az adott jogcímen jogutódnak is tekinthető. Az Eljárási törvény 45. § (3) és (5) bekezdése alapján a jogutódlás tárgyában a hagyatékátadó végzés alapján kell döntenie. Ennek hiányában alkalmazandó az Eljárási törvényben írt sorrend.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes az alperesi határozattal szemben benyújtott keresetében a határozat megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint az alperes az Eljárási tv. 45. § (1), (3) és (5) bekezdéseit tévesen értelmezte, illetve annak egyes rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta. Arra hivatkozott, hogy az örökhagyó elhalálozásának következményét a folyamatban lévő közigazgatási eljárásban kell levonni jogutódlás megállapításával, mert az örökhagyó halála időpontjában még nem volt az örökhagyó javára jogerősen megállapított támogatás, így az nem is képezhette sem a hagyatéki, sem a póthagyatéki eljárás tárgyát. Mivel a póthagyatékátadó végzés nem tartalmazott támogatási összeget, arra a hatóság nem alapozhatta volna döntését. A póthagyatéki eljárásban a közjegyző nem a támogatási összegre való jogosultságról, csupán a követelési jog átadásáról rendelkezett, amely nem azonos fogalmak. Így az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdése helyes értelmezése alapján a támogatási összegre az az örökös jogosult, aki a támogatáshoz kapcsolódó vagyontárgyakat örökölte. Jelen esetben az összes ingatlant a felperes örökölte, ennek okán a támogatási összegre is ő vált jogosulttá.

[8] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

[9] A Veszprémi Törvényszék a 2021. február 3-án kelt fenti számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolás szerint a hatóságnak az kellett vizsgálnia, hogy a jogelőd részére megállapított támogatási összeg átutalását az Eljárási törvény rendelkezése alapján kinek a részére kell teljesíteni. Idézte az Eljárási törvény 45. § (3) (5) és (9) bekezdését és megállapította, hogy a felperes vélelmezett örökösként a támogatási kérelmet benyújthatta a

néhai édesapja nevében, mely körülmény nem jelenti azt, hogy a vélelmezett örökös lesz jogosult a támogatási összegre.

[10] A törvényszék a támogatásra való jogosultság szabályait az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdése alapján vizsgálta és megállapította, hogy annak első fordulata szerinti feltétel nem állt fenn, mert sem a hagyatékátadó végzésben, sem a póthagyatékátadó végzésben támogatási összeg megállapítására nem került sor, hiszen a támogatási összeg nem képezte a hagyaték részét. Ellenben a póthagyatékátadó végzés pontosan meghatározza, hogy a 2017. évi támogatások vonatkozásában a követelési jog az örökösöket örökrészük arányában megilleti, mely rendelkezés összhangban áll a támogatási törvény 45. § (3) bekezdésének második fordulatában írtakkal, mely szerint az örökösök örökrészük arányában jogosultak a támogatás igénybevételére. A póthagyatékátadó végzés fellebbezés hiányában 2019. október 16-án jogerőre emelkedett, ezért annak rendelkezéseit nem lehet figyelmen kívül hagyni.

[11] A törvényszék álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy jelen ügyben a támogatási törvény 45. § (3) bekezdésének harmadik fordulata alkalmazandó, ugyanis e rendelkezés alkalmazásának az az előfeltétele, hogy a hagyatékátadó végzés nem rendelkezik támogatás jellegű jogosultságról. Jelen esetben a közjegyző póthagyatékátadó végzésében kifejezetten rendelkezett a támogatás vonatkozásában a követelési jog öröklési módjáról, mely rendelkezésből megállapítható, hogy a 2017. évi támogatásra való jogosultság az örökösöket örökrészük arányában illeti meg, a felperest megillető arány pedig 25%, ezért a felperes a részére tévesen átutalt teljes támogatási összeg 75 %-át köteles visszafizetni. A törvényszék utalt arra is, hogy az alperes eljárása összhangban van a Zalaegerszegi Törvényszék 2.Pfk. 20.502/2018/6. számú végzésének azon megállapításával, mely szerint a 2017. évi támogatás nem lehet a hagyaték tárgya és annak következményeit a közigazgatási eljárásban kell levonni. Ezeket a következményeket az alperes a reá vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján helyesen állapította meg és jogszerű döntést hozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és a törvényszék utasítását új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. Másodlagos kérelmében az ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria az alperes határozatát semmisítse meg és az alperest kötelezze új eljárás lefolytatására. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésébe ütközik.

[13] Kifejtette, hogy az Eljárási törvény 45. § (9) bekezdése csupán időbeli sorrendet állít fel a döntéshozatal kapcsán a közigazgatási szerv számára akként, hogy a hatóságnak először be kell szerezni az örökhagyó hagyatékátadó végzését, majd ezt követően kell döntenie a támogatás kérdésében. A közigazgatási szerv által meghozandó döntés tartalmát tekintve az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésében írt rendelkezések az irányadóak. Vitatta az ítélet azon megállapítását, hogy a támogatási jogosultság kérdését jelen esetben az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdés második fordulata figyelembevételével kell elbírálni, mivel a póthagyatékátadó végzés a támogatás összegéről nem rendelkezik, ugyanakkor a támogatás igénybevételére vonatkozó jogosultságról igen.

[14] A felperes álláspontja szerint a törvényszéknek az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésének harmadik fordulátát kellett volna alkalmaznia, mert a Zalaegerszegi Törvényszék 2.Pfk. 20.502/2018/6. számú végzése kimondta, hogy a támogatás a póthagyatéki eljárásnak nem lehet tárgya. A közjegyző ennek megfelelően a póthagyatékátadó végzésében nem a támogatás jellegű jogosultságról rendelkezett, hanem a követelési jog átadásáról, vagyis arról, hogy bármelyik örökös jogosult a támogatás igénylésének a követelésére. Ebből az következik, hogy a jelen esetben az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdés második fordulatára sem állhat fenn, ezért az abban foglaltakat a törvényszék nem helytállóan alkalmazta. A póthagyatékátadó végzés ellen szükségtelen lett volna fellebbezést előterjesztenie, mert az eljáró közjegyzői iroda a Zalaegerszegi Törvényszék végzése alapján járt el.

[15] Az alperes az ügyben felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

[17] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[18] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes, mint vélelmezett örökös kérelmére megindult eljárásban a támogatás igénybevételére való jogosultság megállapítása során az Eljárási törvény 45. §-ának egyes rendelkezéseit hogyan kell értelmezni, ha az adott évi támogatás nem volt tárgya a hagyatékknak, de a póthagyatéki eljárásban a támogatás egészére való követelési jog törvényes öröklés jogcímén átadásra került az örökösöknek.

[19] Az Eljárási törvény 45. § (1) bekezdése generális szabályként rögzíti, hogy a mezőgazdasági támogatási eljárásban a kieső ügyfél helyébe annak a polgári jog szerinti jogutódja lép, a jogutód ügyfelet megilletik mindazon jogok és terhelik mindazon kötelezettségek, amelyek a jogelődöt megillették és terheltek. Amennyiben több jogutód van, a támogatásra való jogosultság megállapítására a felek közötti megállapodás vagy határozat alapján kerül sor, ennek hiányában a támogatásra vagyonarányosan jogosultak. [45. § (2) bekezdés b) pont]

[20] Tehát annak vizsgálata során, hogy ki tekinthető a támogatásra való jogosultság szempontjából jogutódnak és milyen arányban illeti meg a jogosultság, minden esetben a közjegyzői okirat tartalmából kell kiindulni, az abban foglalt rendelkezésektől a mezőgazdasági támogatási szerve nem térhet el.

[21] Azokban az esetekben, amikor a közjegyző okirat nem rendelkezik a támogatás, illetve támogatás jellegű jogosultságról, illetve amikor haszonélvezeti jogot állapít meg, az Eljárási törvény 45. § (3)-(4) bekezdéseiben ad szabályozást arra nézve, hogy ki tekintendő jogutódnak a támogatás, illetve nem támogatás jellegű jogosultság esetén.

[22] A jelen ügyben értelmezésre váró 45. § (3) bekezdése kimondja, hogy "a támogatásra jogosult ügyfél halála esetén a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a hagyatékátadó végzésben vagy öröklési bizonyítványban meghatározott támogatási összeg tekintetében végzéssel dönt az örökös részére történő átutalásáról. Amennyiben a hagyatékátadó végzés vagy öröklési bizonyítvány nem rendelkezik a támogatás jellegű jogosultságról, az ügyfélnek azon örököse (több örökös esetében azon örökösei örökrészüik arányában) válik jogosulttá, aki a támogatás jellegű jogosultságához kötődő vagyontárgyat (így különösen: földterület, állatállomány) örökölte..."

[23] Az Eljárási törvény 45. § (5) bekezdésében a jogalkotó nem csak az örökösnek, hanem általánosan a jogutódnak is lehetőséget ad annak igazolására, hogy jogosult a támogatás összegére, vagy a nem támogatás jellegű jogosultság igénybevételére a megfelelő, jogutódlást igazoló okirat bemutatásával. Ezen igény előterjesztését a 2018. január 1. napjáig hatályban volt szabályozás egy szubjektív, valamint egy objektív határidőhöz köti, ami a jogutódlást igazoló okirat jogerőre emelkedésétől számított egy év, valamint az örökhagyó elhunytától, illetve a jogelőd megszűnésétől számított három év.

[24] Az Eljárási törvény 45. § (9) bekezdése azt is lehetővé teszi, hogy az ügyféllel annak halálakor együtt élt házastársa vagy törvényes rend szerinti örököse (a továbbiakban: vélelmezett örökös) kérelmére az intézkedésekhez kapcsolódó eljárás megindíthatóvá váljon. Ebben az esetben a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az eljárást a kérelem benyújtását követően felfüggeszti azzal, hogy az érdemi döntés meghozatalához szükséges eljárási cselekményeket a vélelmezett örökös bevonásával elvégezheti, érdemi döntést azonban csak jogerős hagyatékátadó végzés benyújtását követően hoz.

[25] Jelen ügyben az ügyfél halálát követően a vélelmezett örökös által az Eljárási törvény 45. § (9) bekezdése alapján megindított eljárásról van szó, mely eljárásban érdemi döntést az elsőfokú hatóság a hagyatékátadó végzés benyújtását követően hozott, de a jogelőd részére megállapított támogatás kiutalásáról a hagyatékátadó végzés véglegessé válását megelőzően intézkedett, megsértve ezzel az Eljárási törvény 45. § (9) bekezdését. E rendelkezés – szemben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal – nemcsak időbeli sorrendet állít fel a döntéshozatal kapcsán, hanem a döntés meghozatalához egyértelműen megköveteli a "jogerős

hagyatékátadó végzés benyújtását", melyben foglaltak a mezőgazdasági támogatási szerv eljárásában nem hagyhatók figyelmen kívül, hiszen ez a közokirat igazolja a polgári jog szerinti jogutódlást. Az elsőfokú hatóság az alperes által elrendelt új eljárásban orvosolta az eljárási szabályszegést azzal, hogy a tényállás tisztázása keretében beszerezte az időközben véglegesen lezárult póthagyatéki eljárásban meghozott póthagyatékátadó végzést. A törvényszék az érdemi döntés meghozatala során vizsgálta a végzés tartalmát és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy annak 2. pontja alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 2017. támogatásra való jogosultság milyen módon illeti meg az örökösöket.

[26] E rendelkezés szerint „a Kincstár által ... nyilvántartásba vett 2017. év május 12. napján az örökhagyó nevén benyújtásra került 2017. évi egységes kérelemben megjelölt "területalapú támogatás, zöldítési támogatás, szemes fehérjenövény támogatás egészére való követelés jogot (összeg nem állapítható meg) törvényes öröklés jogcímen kapják 1/4 részben egyéb érdekelt¹, 1/4 részben felperes, 1/4 részben egyéb érdekelt²s és felperesné, az örökhagyó túlélő házastársa."

[27] A fenti rendelkezés értelmezése körében azt is helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az örökhagyónak több jogutódja (örökös) van, akik örökrészüket arányban szereztek jogot arra, hogy a támogatást igénybe vegyék, és ezt az igényüket az alperesi közigazgatási hatósággal szemben érvényesítsék. A felperest megillető arány pedig 25%, ezért a felperesnek a részére tévesen átutalt teljes támogatási összeg 75%-ának visszafizetésére kötelezése nem jogszabálysértő.

[28] A Kúria rámutat, hogy a közjegyző előtti póthagyatéki eljárásban az örökösök mivel igényt tartottak a 2017. évi támogatásra, nyilatkozatukat az alperes az eljárásában nem hagyhatta figyelmen kívül az Eljárási törvény 45. § (5) bekezdése alapján, melynek értelmében a jogutód a 2018. január 1. napjáig hatályban volt szabályozás alapján "a jogutódlást igazoló döntés jogerőre emelkedését követő egy éven belül az intézkedés jellegének megfelelő tartalmú okirattal igazolhatja, hogy jogosult a támogatás összegére, illetve a nem támogatás jellegű jogosultság igénybevételére". Amennyiben a jogutód egy éven belül ilyen igazolást nem nyújt be, úgy a külön jogszabályban meghatározottak szerinti jogutódlást igazoló döntés jogerőre emelkedését követő egy év elteltével, de legkésőbb az örökhagyó elhunytától, illetve a jogelőd megszűnésétől számított három év elteltével elveszíti a támogatás folyósítására vonatkozó jogosultságát, melynek következménye, hogy a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az eljárást végzéssel megszünteti. 2018. január 1. napjától a szabályozás annyiban változott, hogy "amennyiben a hagyatékátadó végzésben nem szerepel a folyamatban lévő eljárás, úgy az örökösöket nyilatkozattételre kell felszólítani, hogy belépnek-e az eljárásba. Az örökhagyó halálát, illetve jogelőd megszűnését követő három éven belül léphet a folyamatban lévő eljárásba a jogutód." Mindebből az következik, hogy az elsőfokú hatóság a felperesnek a 2017. évi támogatás vonatkozásában megillető igényjogosultságát nagyobb mértékben nem állapíthatta meg, mint ahogyan az a póthagyatékátadó végzésben szerepelt.

[29] A Kúria egyetért a jogerős ítéletben kifejtett azon jogi állásponttal, hogy jelen tényállásra az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésének második fordulata szerinti feltétel fennállása állapítható meg, mert a póthagyatékátadó végzés a támogatási összegről nem rendelkezik, de azt pontosan meghatározza, hogy a 2017. évi támogatások vonatkozásában az örökösöket a követelési jog örökrészük arányában illeti meg, mely rendelkezés összhangban áll az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésének azon rendelkezésével, mely szerint az örökösök örökrészük arányában jogosultak a támogatás igénybevételére.

[30] A póthagyatékátadó végzésben a követelési jog átadása is a támogatás jellegű jogosultságról való rendelkezést jelenti, az nem értelmezhető akként, ahogyan arra a felülvizsgálati kérelemben a felperes hivatkozott. Az nem vitás, hogy a követelési jog átadásával az örökösök bármelyike jogosulttá vált a támogatás igénylésének követelésére, de nem tetszőleges mértékben, hanem csak a póthagyatékátadó végzésben meghatározott mértékben, azaz örökrészük arányában. Ez az értelmezés áll összhangban felperes által hivatkozott Zalaegerszegi Törvényszék 2.Pfk.20.502/2018/6. számú végzésével, mely alapján a támogatás a póthagyatéki eljárásnak azért nem lehetett tárgya, mert az örökhagyó halálának időpontjában a 2017. évi támogatások jogerősen nem voltak megállapítva. Az támogatási összeg ismeretének hiányában a közjegyző a póthagyatékátadó végzésben értelemszerűen nem rendelkezhetett a támogatás örökösök közötti felosztásáról. Ennek következményeit az alperes az Eljárási törvény 45. §-a helyes alkalmazásával vonta le.

[31] Az Eljárási törvény 45. § (3) bekezdésének harmadik fordulata alkalmazhatóságára a felperes csak abban az esetben hivatkozhatna megalapozottan, ha a póthagyatékátadó végzés a 2017. évi támogatás vonatkozásában rendelkezést – ahogyan a hagyatékátadó végzés – egyáltalán nem tartalmazott volna, mert csak ilyen esetben válik kizárólagos jogosulttá a támogatás jellegű jogosultsághoz kötődő vagyontárgy örököse.

[32] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet helyes ténybeli és jogi alapokon nyugszik, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelybe nem ütközik, ezért azt Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[33] *1. Annak megállapítása során, hogy ki tekinthető a támogatásra való jogosultság szempontjából a kieső ügyfél jogutódjának és milyen arányban illeti meg a támogatás jellegű jogosultság, a közjegyzői okirat tartalmából kell kiindulni.*

2. A hagyatékátadó végzésben a követelési jog átadása is a támogatás jellegű a jogosultságról való rendelkezést jelenti. A követelési jog átadásával az örökösök bármelyike jogosulttá válik a támogatás igénylésének követelésére, de csak a hagyatékátadó végzésben meghatározott mértékben, azaz örökrészük arányában.

Záró rész

[34] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és 107. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartására irányuló kérelem hiányában és mivel a tárgyalás tartását maga sem tartotta indokoltnak, tárgyaláson kívül járt el.

[35] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

[36] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[37] Jelen ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. június 8.

Dr. Patyi András sk. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola sk. előadó bíró, Dr. Varga Eszter sk. bíró

A kiadmány hitelélül: